

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5CoCsp/50/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8821200025
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8821200025.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Világiovej a členov senátu JUDr. Zlaty Simkovej a JUDr. Karola Krochtu v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o. so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154 zastúpená JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom AK Mýtna 48, 811 07 Bratislava proti žalovanému: K. Z., nar.XX.XX.XXXX, bytom R. H. XXX, XXX XX R. H. o zaplataenie 570,21 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Vranou nad Topľou č.k. 11Csp/4/2021 - 106 zo dňa 02.06.2021 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v napadnutej časti t.j. vo výroku II. o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a výroku III. o trovách konania.

Stranám náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie I. žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 144,80 Eur spolu s 5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 43,69 Eur od 24.2.2018 do zaplataenia, s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 33,70 Eur od 24.3.2018 do zaplataenia, s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 33,71 Eur od 24.4.2018 do zaplataenia a s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 33,70 Eur od 24.5.2018 do zaplataenia a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. II. žalobu v prevyšujúcej časti zamietol. III. žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

2. Právne odôvodnil súd prvej inštancie svoje rozhodnutie podľa ust. § 39, § 52 ods. 1, 2, § 53 ods. 1 až 5, § 54 ods. 1, 2, § 517 ods. 2, § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Podľa ust. § 44 ods. 1 a 8 písm. b) Zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách. A podľa nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. § 3.

3. Súd prvej inštancie konštatoval, že vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že pôvodný veriteľ a žalovaný uzavreli zmluvu o poskytovaní verejných služieb. Na základe uzavretej zmluvy boli následne žalovanému poskytované dohodnuté služby za ktoré bol žalovaný povinný platiť dohodnuté ceny služieb. Toto žalovaný nerozporoval. Voči poplatkom za poskytnuté služby ako vyplývajú z vystavených faktúr a to č.XXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX súd prvej inštancie nemal žiadne výhrady a v tejto časti považoval žalobu za dôvodnú a preto jej vyhovel. Žalovaný ako je to už uvedené poskytované služby nerozporoval. Strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu. Cieľom dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena v rozsahu v ktorom spočíva na strane sporu. Nesplnenie dôkaznej povinnosti prináša so sebou také rozhodnutie súdu ktoré vychádza zo skutkového základu zisteného z dôkazov navrhnutých stranou sporu. Dôkazným bremenom v spojitosti s dôkaznou povinnosťou sa rozumie zodpovednosť strany

sporu za výsledkom konania, ktorý závisí od zistených a vykonaných dôkazov. Pohľadávka pôvodného veriteľa bola následne postúpená na súčasného žalobcu, ktorý sa tak stal aktívne legitimovaný na podanie žaloby. Postúpenie pohľadávky bolo žalovanému oznámené, pričom toto postúpenie žalovaný nerozporoval. Na základe vyššie uvedeného po vykonanom dokazovaní s poukazom, na citované zákonné ustanovenia súd prvej inštancie žalobe ako dôvodnej vyhovel len v časti poplatkov za služby spolu v sume 144,80 Eur ako to vyplýva zo žalobcom vystavených faktúr tak ako je to vyššie uvedené.

4. Žalobca si v konaní ďalej uplatnil zmluvnú pokutu v sume 373,01 Eur.

5. Žalobca v žalobe a vo vyjadrení bližšie uviedol, že výška je vypočítaná podľa určeného všeobecného vzorca, ktorý tam uviedol. Táto má zohľadňovať počet dní uplynulých z doby viazanosti, celkový počet dní viazanosti a základ.

6. Podľa zmluvy o poskytovaní verejných služieb sa mali účastníci zmluvy dohodnúť na zmluvnej pokute pre prípad porušenia záväzku viazanosti služby.

7. Podľa zmluvy má zmluvná pokuta okrem sankčnej aj prevenčnú funkciu. Predstavuje aj paušalizovanú náhradu škody tak ako je to uvedené v čl. 5 zmluvy.

8. Výška zmluvnej pokuty, je podľa žalobcu degresívna a má závisieť od dĺžky ktorá ešte plynie do doby viazanosti a koľko z nej uplynulo. Konkrétny výpočet žalobca súdu neuviedol. Uviedol, že zohľadnil konkrétny počet dní zostávajúcich do doby viazanosti.

9. Súd prvej inštancie poukázal na to, že samotná zmluvná pokuta aj keď je degresívna bola dohodnutá v predtlačenej zmluve, (vo formulári) v dodatku ktorý nebol, tak ako zmluva individuálne dojednaný. Žalovaná nemala možnosť odmietnuť ju. Zmluvná pokuta dojednaná ako súčasť zmluvy nebola dojednaná individuálne a preto je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Keďže ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku, nič na tom nemení fakt, že táto zmluvná pokuta bola dohodnutá ako degresívna. Zohľadňuje len čas plynutia doby viazanosti, nie iné skutočnosti a okolnosti. Zmluvná pokuta dojednaná ako súčasť spotrebiteľskej zmluvy, dodatku je neplatná, keďže nejde o individuálne dojednanú pokutu. Keďže nejde o individuálne dojednanú pokutu, spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán a to v neprospech spotrebiteľa. Je to v rozpore so ochranou práv spotrebiteľa.

10. Sankcionovanie žalovaného zmluvnou pokutou za ukončenie zmluvy nemožno hodnotiť inak ako odradzujúcu podmienku a postup, teda ako podmienku neprijateľnú spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (§ 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Rovnako dojednanie zmluvnej pokuty za nezaplatenie ceny za poskytnuté služby je neakceptovateľné. Na tom nič nemení ani fakt, že žalobca sa snažil zohľadniť časový aspekt porušenia tejto povinnosti vyjadrujúci denné klesanie základu zmluvnej pokuty počas plynutia doby viazanosti do dňa prerušenia poskytovania služieb v dôsledku nezaplatenia sumy za poskytnuté služby. Pri oneskorenej úhrade peňažného plnenia nemôže ostať bez povšimnutia výška pohľadávky vzniknutej porušením záväzku. Nezaplatením ceny sa rozumie neuhradenie ceny poskytnutých služieb v plnej výške. Môže teda nastať situácia, že spotrebiteľ si svoj záväzok nesplní len v nepatrnom rozsahu napr. z vyúčtovanej sumy neuhradí 1 euro. Zmluvná pokuta dojednaná pre prípad nezaplatenia ceny za poskytnuté služby, výšku pohľadávky takto vzniknutej vôbec nezohľadňuje. Zmluvná pokuta tak ako bola dojednaná teda umožňuje poskytovateľovi služieb požadovať od spotrebiteľov zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške podstatne prevyšujúcej pohľadávku vzniknutú porušením záväzku zaplatiť sumu poskytnutých služieb. Je potrebné zachovať korektný prístup k právam zákazníka ako spotrebiteľa a sankcie zabezpečujúce splnenie povinnosti nesmú mať taký charakter, že znemožňujú uplatnenie akejkoľvek inej voľby. Viazanosť zotrvať v zmluvnou vzťahu po dobu 24 mesiacov je pomerne rozsiahly záväzok, najmä s ohľadom na rôzny vývoj cien, technológie, ale aj ekonomickej a sociálnej situácie. Počas tejto doby môže nastať situácia, že spotrebiteľ nechce alebo nemôže využívať dohodnutý rozsah služieb, či už pre sociálnu situáciu, napr. strata zamestnania, zmena sociálnej situácie rodiny, zmena celkovej finančnej situácie na strane zákazníka alebo aj z dôvodu, že konkurencia alebo aj samotný operátor po určitom období poskytuje výhodnejšie služby.

11. Sankcia za porušenie povinnosti zotrvať v zmluvnou záväzku nesmie znemožňovať zákazníkovi - spotrebiteľovi možnosť voľby, a to ani možnosť ukončiť zmluvný vzťah, či odmietnuť poskytnutie tej-

ktorej služby. Dojednanie zmluvnej pokuty pre prípad ukončenia zmluvy priamo odporuje ustanoveniam zákona č.351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov.

12. Sankcia spočívajúca v degresívnej zmluvnej pokute vždy musí zodpovedať nie len času v rozsahu porušenej povinnosti, ale aj charakteru porušenia povinnosti a závažnosti porušenej povinnosti a zároveň sa odvíjať aj od skutočnej a reálnej ujmy, ktorá porušením povinnosti vznikne. Sankcia dohodnutá počas celej platnosti zmluvy alebo jej hrozby nesmie byť v žiadnom jej štádiu zjavne neprimeraná a prípadným nárokom na sankciu nemôže vzniknúť bezdôvodné obohatenie.

13. Dojednaná zmluvná pokuta v danom prípade aj keď je degresívna je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. V zmysle ust. § 53 ods. 5 OZ je neplatná. Z neplatnej zmluvnej podmienky tak nevzniklo žalobcovi právo na plnenie a žalovanému povinnosť plniť. Pre posúdenie dojednaná zmluvnej pokuty ako zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve z hľadiska jej neprijateľnosti nie je podstatné, či reálne dôjde k porušeniu povinnosti.

14. Súd prvej inštancie poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Prešove napr. sp. zn. 22Co/89/2019, sp. zn. 22Co/41/2017, sp. zn. 10CoCsp/3/2020, sp. zn. 9Co/130/2019 a ďalšie. I na rozhodnutie Krajského súdu v Košice sp. zn. 11Co/199/2017 zo dňa 07.02.2018.

15. Následne súd prvej inštancie konštatoval, že zmluvy uzavreté medzi stranami sporu sú spotrebiteľskými zmluvami v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

16. Ustanovenie § 53 ods. 4 OZ demonštratívne určuje, čo je možné vyhodnotiť ako neprijateľné zmluvné podmienky. Neprijateľnou zmluvnou podmienkou je aj taká, ktorá nebola individuálne dojednaná. Zároveň súd prvej inštancie citoval z odôvodnenia rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 9Co/130/2019 a na základe vyššie uvedeného nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty ako nedôvodný zamietol.

17. Výrok o úroku z omeškania odôvodnil súd prvej inštancie tým, že ho priznal v súlade s platnou právnou úpravou a to podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády č. 87/1995 Z.z. v zákonnej výške z dlžných súm poplatkov za služby, tak ako ich vyššie vyčíslil v jednotlivých faktúrach a ako je to uvedené vo výroku odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti faktúr do zaplatenia.

18. Výrok o trovách konania odôvodnil súd prvej inštancie právne podľa ust. § 251, § 255 ods. 1, 2, § 262 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku (ďalej CSP).

19. Konštatoval, že žalobe čiastočne vyhovel a čiastočne ju zamietol. V prepočte bol úspešnejší žalovaný, ktorý má nárok na náhradu trov konania v pomere svojho úspechu. Žalovanému však žiadne trovy konania nevznikli ani ich nežiadal. Preto mu ich súd prvej inštancie nepriznal. V tomto smere poukázal na princíp hospodárnosti konania.

20. Proti tomuto rozsudku včas podal odvolanie žalobca. Právne odôvodnil svoje odvolanie podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP. Napadol výrok II. ktorým súd prvej inštancie žalobu v prevyšujúcej časti zamietol a súvisiaci výrok III. o trovách konania. Namietal, že súd prvej inštancie nesprávne posúdil, že dojednaná pokuta spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach medzi stranami sporu v neprospech žalovaného ako spotrebiteľa keď vôbec nezohľadnil degresívne spôsoby určenia, ktorý je priamo úmerný dodržaniu povinnosti žalovaného zotrvať v zmluvnom vzťahu. Súd prvej inštancie tak isto nepovažoval dojednanie o zmluvnej pokute za individuálne dohodnuté v zmysle ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Podľa názoru žalobcu dojednaná zmluvná pokuta nebola neprimerane vyšším zabezpečením oproti hodnote zabezpečenej povinnosti v čase uzavretia dohody o zmluvnej pokute a preto nie je neprijateľnou zmluvnou podmienkou v zmysle ust. § 53 ods. 4 písm. s) Občianskeho zákonníka. Rozhodnutia na ktoré súd prvej inštancie podporne odkazuje nie sú použiteľné na prejednávane dojednanie o zmluvnej pokute z dôvodu úplne odlišných dojednaní o zmluvnej pokute nezohľadňujúcich dĺžku trvania zmluvného vzťahu a výšku zabezpečovanej povinnosti. Žalobca poukázal na rozhodnutia, ktorými bola zmluvná pokuta v celom rozsahu priznaná napr. rozsudok

Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 13.08.2020 sp. zn. 41CoCsp/34/2020 z ktorého citoval, rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 17.09.2020 sp. zn. 9CoCsp/7/2020 z ktorého tiež citoval aj rozsudky Krajského súdu v Trnave zo dňa 15.10.2019 sp. zn. 25Co/119/2019, Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 3Co/49/2019 zo dňa 13.02.2020, Krajského súdu v Žiline zo dňa 21.11.2019 sp. zn. 9Co/113/2019, Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 6Co/90/2019 zo dňa 24.09.2019 a Krajského súdu v Nitre zo dňa 12.09.2018 sp. zn. 5Co/135/2018 z ktorých tiež citoval. Konštatoval, že rozhodovacia prax krajských súdov Slovenskej republiky sa zhodne ustálila na tom, že zmluvná pokuta dojednaná degresívnym spôsobom je plne v súlade s Občianskym zákonníkom a platnými právnymi predpismi na ochranu spotrebiteľa a nemožno ju považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Žalobca poukázal aj podporne aj na rozhodnutia Okresných súdov v Prešove, Bardejove, Poprade, Zvolene a Galante.

21. K argumentácii súdu prvej inštancie o formulárovom type zmluvy bez možnosti individuálneho dojednania zmluvných podmienok žalobca uviedol, že dohoda o cene a poskytovaných službách vrátane poskytnutých zliav boli výsledkom zmluvných dojednaní medzi predchodcom žalobcu a žalovaným. Dojednania v zmluve o poskytovaní verejných služieb sú dostatočnými jasne určité a zrozumiteľné a nepredstavujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach medzi stranami zmluvy. Správnym právnym posúdením veci by súd prvej inštancie musel dospieť k záveru, že žalobcom uplatnená degresívna zmluvná pokuta bola dojednaná platne v súlade so zákonnými požiadavkami. Na základe toho žalobca navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu zmenil a žalobe v celom rozsahu vyhovel. Zároveň si žalobca uplatnil náhradu trov konania za zaplatený súdny poplatok v konaní pred súdom prvej inštancie a za zaplatený súdny poplatok za podané odvolanie. Zároveň náhradu trov právneho zastúpenia v plnom rozsahu.

22. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

23. Odvolací súd na základe podaného odvolania preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku II. o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a vo výroku III. o trovách konania, spolu konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ustanovení § 379 a nasledujúcich CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 385 CSP a contrario s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 05.05.2022 a zistil, že odvolanie žalobcu v napadnutej časti nie je dôvodné.

24. Žalobca tvrdí, že rozsudok súdu prvej inštancie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Právnym posúdením je činnosť súdu pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery, a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práv a na zistení skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (napríklad rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 7Cdo/7/2010).

25. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

26. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05).

27. Na základe vyššie uvedeného súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia vo vzťahu k zamietavému výroku uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraných spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán v prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad a z ktorých vyvodil správne právne závery, ktoré primerane vysvetlil.

28. Odvolací súd súhlasil s názorom súdu prvej inštancie tak ako to uviedol v bodoch 42 až 64 odôvodnenia rozsudku keď žalobu čo do zaplatenia zmluvnej pokuty v sume 373,01 Eur zamietol. Súd prvej inštancie správne poukázal, že samotná zmluvná pokuta aj keď je regresívna bola dohodnutá v prelačenej forme teda vo formulári k dodatku, ktorý nebol tak ako zmluva individuálne dojednaný. Žalovaný nemal možnosť odmietnuť ju. Zmluvná pokuta dojednaná ako súčasť zmluvy nebola dojednaná individuálne a preto je aj podľa názoru odvolacieho súdu neprijateľnou zmluvnou podmienkou tak ako to podrobne popísal súd prvej inštancie v bode 48 svojho odôvodnenia. Správne súd prvej inštancie konštatoval i to, že keďže ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku nič na tom nemení fakt, že táto zmluvná pokuta bola dohodnutá ako regresívna. Zohľadňuje len časť plynutia doby viazanosti nie skutočností a okolností. Zmluvná pokuta dojednaná ako súčasť spotrebiteľskej zmluvy, dodatku, je neplatná keďže nejde o individuálne dojednanú pokutu. Keďže nejde o individuálne dojednanú pokutu spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán a to v neprospech spotrebiteľa a je aj v rozpore s ochranou práv spotrebiteľa. Odvolací súd súhlasí s názorom súdu prvej inštancie uvedeným v bode 50 odôvodnenia, že sankcionovanie žalovaného zmluvnou pokutou za ukončenie zmluvy nemožno hodnotiť inak ako odradzujúcu podmienku a postup, teda ako podmienku neprijateľnú spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (§ 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Rovnako dojednanie zmluvnej pokuty za nezaplatenie ceny za poskytnuté služby je neakceptovateľné. Na tom nič nemení ani fakt, že žalobca sa snažil zohľadniť časový aspekt porušenia tejto povinnosti vyjadrujúci denné klesanie základu zmluvnej pokuty počas plynutia doby viazanosti do dňa prerušenia poskytovania služieb v dôsledku nezaplatenia sumy za poskytnuté služby. Pri oneskorenej úhrade peňažného plnenia nemôže ostať bez povšimnutia výška pohľadávky vzniknutej porušením záväzku. Nezaplatením ceny sa rozumie neuhradenie ceny poskytnutých služieb v plnej výške. Môže teda nastať situácia, že spotrebiteľ si svoj záväzok nesplní len v nepatrnom rozsahu napr. z vyúčtovanej sumy neuhradí 1 euro. Zmluvná pokuta dojednaná pre prípad nezaplatenia ceny za poskytnuté služby, výšku pohľadávky takto vzniknutej vôbec nezohľadňuje. Zmluvná pokuta tak ako bola dojednaná teda umožňuje poskytovateľovi služieb požadovať od spotrebiteľov zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške podstatne prevyšujúcej pohľadávku vzniknutú porušením záväzku zaplatiť sumu poskytnutých služieb. Je potrebné zachovať korektný prístup k právam zákazníka ako spotrebiteľa a sankcie zabezpečujúce splnenie povinnosti nesmú mať taký charakter, že znemožňujú uplatnenie akejkoľvek inej voľby. Viazanosť zotrvať v zmluvnou vzťahu po dobu 24 mesiacov je pomerne rozsiahly záväzok, najmä s ohľadom na rôzny vývoj cien, technológie, ale a je ekonomickej a sociálnej situácie. Počas tejto doby môže nastať situácia, že spotrebiteľ nechce alebo nemôže využívať dohodnutý rozsah služieb, či už pre sociálnu situáciu, napr. strata zamestnania, zmena sociálnej situácie rodiny, zmena celkovej finančnej situácie na strane zákazníka alebo aj z dôvodu, že konkurencia alebo aj samotný operátor po určitom období poskytuje výhodnejšie služby. Sankcia za porušenie povinnosti zotrvať v zmluvnou záväzku nesmie znemožňovať zákazníkovi - spotrebiteľovi možnosť voľby, a to ani možnosť ukončiť zmluvný vzťah, či odmietnuť poskytnutie tej-ktorej služby. Dojednanie zmluvnej pokuty pre prípad ukončenia zmluvy priamo odporuje ustanoveniam zákona č.351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov.

29. Dojednanie zmluvnej pokuty nezohľadňujúce výšku pohľadávky vzniknutej porušením záväzku a viažuce sa iba na moment porušenia povinnosti i podľa názoru odvolacieho súdu predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku nakoľko výrazne znevýhodňuje spotrebiteľa a dodávateľovi umožňuje uplatniť si voči spotrebiteľovi zmluvnú pokutu v neprimeranej výške. Tento názor odvolací súd zdieľa so súdom prvej inštancie napriek tomu, že rozhodovacia prax iných Krajských súdov sa môže v tejto otázke odlišovať. Rozhodnutia iných okresných alebo krajských súdov nie sú však ustálenou judikatúrou, ktorou by bol odvolací súd viazaný.

30. Odvolacia námietka žalobcu o nesprávnom právnom posúdení jeho nároku v zamietavom výroku preto z dôvodov uvedených vyššie nie je dôvodná. Podľa názoru odvolacieho súdu vo vzťahu k rozhodovaniu o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a o trovách konania súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu na základe ktorého správne zistil skutkový stav, správne vec aj právne posúdil a správne aj rozhodol. Skutkové zistenia súdu prvej inštancie zodpovedajú vykonanému dokazovaniu a odôvodnenie rozhodnutia má podklad v zistení skutkového stavu. Na týchto správnych skutkových zisteniach súdu prvej inštancie sa nič nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania.

31. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že pre spotrebiteľský právny vzťah vychádzajúc aj z európskej judikatúry je typická tzv. teória skutočného plnenia, ktorá spočíva v tom, že spotrebiteľ má platiť len za skutočne dodanú službu. Za neprijateľnú zmluvnú podmienku sa považuje podmienka, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmu dodávateľa.

32. Súd prvej inštancie správne rozhodol v napadnutej časti, t.j. vo výroku II. o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a vo výroku III. o trovách konania. Preto odvolací súd podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP rozsudok v napadnutej časti potvrdil.

33. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP. Neúspešný žalobca nemá na náhradu trov odvolacieho konania právo a úspešnému žalovanému žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli. Preto odvolací súd v súlade so zásadou hospodárnosti vyslovil, že stranám náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

34. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.